

בע"ה

אכן נודע הדבר

יצא לאור על ידי
תלמידי הרידב"ז
על הירושלמי
שנלחם להציל את הכשרות
בשיקאגוי

והקצבים יצאו נגדו בחרב ובחנית עם
ספרים שלימים, וזה קונטרס קטן
שענו להם על כל הטעראר שעשו.

אכן נודע הדבר

הקדמה

מכנה הארץ ומירושת שמענו צבי לצדיק תפארה, פומ"ל ממלל הרבין זכאין כד שמענן חידושי דאורייתא דמנהרין, מכבוד הנאון האדיר רבן של כל בני הגולה הצדיק חמריבין תורה בישראל מעוריו כשי"ט יעקב דוד הנודע בתכל בחיבוריו טיטי נעוריו ובפרט בחיבורו הגדול על כל הש"ס ירושלמי אשר נתקבל בכל תפיצות ישראל. יבולם שותים כצטא את דבריו, קבל את טירת הרבנות רב הכולל בק' שיקאנא אשר בארצות הברית והרבנים דהמדינה עמרוהו בשם וכן הרבנים לכל ארצות הברית וקענאדע, נרמלא כל חררי לבנינו נילה וישסחה, כי אמרנו ישועה קרובה לבוא, הניע העת למדינה הזאת כאשר התורה דיק' עושה לה אכסניא תמיד במדינה חדשה וכל העת שנלינו מארצנו היפה התורה יוצאת בגולהא ממדינה למדינה ורוב פעמים בשנלו ישראל למדינה חדשה היתה המדינה שומם מתורה רבות בשנים ואח"כ נכנס גם התורה עמם, וכן יהוה לכל יודעי קורה דברי הימים, וכאשר שמענו מבשורה הזאת שנכנס הנאון הצדיק הזה למדינה הזאת וכי ברעתו להניד שיעור לפני תלמידים וכי אליו יאכפו מכל ארצות והוא ישקה את צאן העדרים שמעין תורתו ויראיתו, אמרנו לכל וכן וסת לכל חפין, הניע הזמן אשר התורה הקי תעשה לה אכסניא בארצות הברית עד ביאת נואר צדק כביא.

ולא ארבו הימים וכימים מועטים הניע השמועה לאינונו שהנאון רבין הוא אף עובר אורח במדינה, ורועה אף למקור את הספרים שלו וליפע לאי, כי לא מיתרד ליי בשיקאנא כי קס עליו רגוא של איש אחד הנמוב עצמו בשם רב בקאנגראנישעו כמנהג המדינה הזאת ולא הניחו להכשיר העיר במאכל כשה אשר בלעדו זאת אי אפשר לעשות שום דבר, ומי הוא הרב הזה לא ידענו ולא שמענו את שמו כי לא ספורסם שמו כישראל בכתבני ובי"מ, ואולי בין ההולכים לשאראנען

ולערעסט זראנטען הזה ראו הבנאמבעס ש'נו מהשנתתי. 'והרה אפינו עד
 מאד וכמעט לא ניתן להאמין אם ימצא הצוף כמוהו בישראל, וכאשר
 הרב הגאון רידב"ז הרזים סי' פ"י חתומים וכתב בהקדמתו תכונת הטרינה
 הזאת כמו שהוא ממש ומביא מעשה בעיר אחת לא ידענו איזה עיר
 ואיזה מתרברב ישם כי לא כתב בפ"י ופתאום קם איש אחד
 והרזים מחברת וסחרף ומנרף את כבוד רבינו שליט"א וחולק עליו בד"ן
 אחר אם חל ההתוכח דאסירא בהכשרת הכשרות ומלה איע ספחיים
 שהוא הוא העי פנים ומראה כחו בתורה שמביא רא"י מן התורה שאפי'
 נשבע להרע לאחרים חל השבועה מלבד הכאה ועוד מוסיף להורות דעם
 ד' אלה ישראל ונכון להסניר הכשרות בכל עיר ועיר, ועוד כותב
 השנות על הדרוש שחיבר רבינו נ"י אשר נועל נפש היפה לטמוע דבריו
 ועוד מכחיש האמת שלא הסניר הכשרות אשר כעת ידוע הוא. וכאשר
 ראינו זאת נבהלנו למראה עינינו הניטע עם הארץ פשוט ובור
 דאורייתא כמוהו אשר לא ידע כלל צורתא דשמתתאל כתיב דלא נמך
 עדין, ומתהלה נבהלנו כולנו כשהיינו יחד בע"ב פשיטים לומדים
 פשוטים והאם היו כן כל הרבנים מי יודע איזה ניטן נסדרו ואיזה
 הוראה יצאו במדינה. אך כשבאו הרבנים לפה לאסיפה והגאון רידב"ז
 עמהם שארנו את פי הגאון שאחי אורות זה והניד לנו כי מכיר כמה
 רבנים ויש מהם גם גדולים בתורה ויראת שמים, וכן שמענו שהרפנים
 נופ' רקקו על המחברת היה ותנח רוחינו בקרבינו, והוחלט אצלנו
 לזרסם בשער בת רבים, כי המחבר הזה של החוברת, דבר אמת" הוא
 עם הארץ פשוט ובור דאורייתא נטור ואין לו אפילו ידיעה קטנה בתורה
 אך כל קבל הוצעה יתירה דאית ב"י הדפסנו לפרסם בישראל כמה
 נדול כח עם הארץ שלה. למען שידעו ישראל שאסור לדון ולהורות
 ולא נטנה בין הלומדים כלל עד שיישכור לו טכטר ויורה לו דרך הלימוד
 הפשוט והרבנים פירסו את המחברת שאין רוח חכמים נוהג הפינו

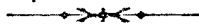
וכן ייפן הוא שויף מכתב מהרב הסקרקעסער נבכה גדולה בישראל. ואנחנו מפרסמים את העמי ארצות שלו (מלבד שנמצא רבים בהעיר הזאת שמכירין אותי, זה מאיישי שאף זה מוועקסנא ואומרים כפי שמכירים אותו שאין בכוחו אפילו לרברבי הבכות ושטות כזה, כי הוא למטה מן הכמות ולתור החקירה והדרישה משמע שהוא מבין ישראל היודע במדינה הזאת וחבירו הוא כי הכנים אותו להעיר לעירו לזרם את עקרי הדת עכ"פ בין כך ובין כך הדור אתם ראו עד כמה השטן מרקד במדינה הזאת מי גירש נזר ראשינו מן המדינה הזאת, זבוב קציץ כנפים עד שאניד לנו רבינו הנאון שליטיא כשהיה על האסיפה שכיב עמד לו האיש העיה הזה רשמן עד שכל התיקנים שרצה לעשות הטה קלקולים ולא תיקונים כי לא הניח לו לעשות דבר בשום אופן - כי נרנקטו אגיו ריקים ופוחזים והפרו כל עצתו וכל מה שביקש לעשות היה הכר קילקולים ומתחרט מאד על הרי' חדשים שנתן הכשרים שדעתו היה לתקן ע"י זאת ובאמת היה תיקונים ואלוהי הנוכל הזה כבר היה בשר כשר בכר העיר שיקאנא, אף בנלל דהאיש הזה היה הכל קילקוים.

ומודיע שאין לסמוך על ההכשרים שימצא בשמו כי אז לא הבין כלל מהות המדינה.

הדור אתם ראו והתבוננו, וקראנו שם המחברת, אכן נודע הדבר כי עד הנה לא ידענו את האיש הזה אם הוא בן תורה או למדן פשוט או בנדר רב כאלה מרבנים הקטנים בתבל. אכן כעת נודע הדבר שהוא עיה פשוט, ואין חלקו חיו בין רבנים בישראל, והמחברת הזאת יצא מן בע"ב לומדים פשוטים המחכים על ביאת נואל צדק שיבוא וינאלנו מן גלותינו ומן טומאתינו, ויוליכנו קוממיות לארצנו בב"א.

אמן נודיע הדבר

מביא ראיי' הנשבע להרע לאחרים דלא חל השבועה הנ'ט בנשבע להכות לחבירו אבכ שאר דברים כמו צטר ועושק חל השבועה מטס' ב'ק דף צ"א ע"ב דמיקי שם הנמ' נבי אין אדם רשאי לחבל בעצמו ופריק הנמ' מהברייתא מנשבע לקרע לעצמו שחל השבועה משום דיש לו רשות לחבל בעצמו כדאיתא שם מה הטבה רשות אף הרעה רשות אלמא דרשות בידו ופ"ל להנמ' דע"כ מיירי נם מחבלה אקמא דאדם רשאי לחבל בעצמו ומדחה הנמ' דו"א דלא מיירי הברייתא מחבלה אלא מצער בעלמא כגון לישב בתענית אבס חבלה הוי הוא כמו אהרים. כמו דאין לו רשות לחבל באחרים כן נמי אין לו רשות לחבל בעצמו ופריק דכותי' נבי אחרים הוא נמי בתענית היכי משכיל אלא ע"כ מיירי הברייתא מחבלה א"כ ע"כ דלעצמו נם חבלה רשות בידו ומשני דמשכיל' בהקיא באינדרונא, ועווסם לא מיירי הפרייתא מחבלה ופריק דנמ' והתניא איורו הורעת אחרים אכר ארת פלוני א"כ ע"כ מיירי הברייתא מחבלה א"כ נבי הורעת עצמו דכותי' מיירי ג"כ מחבלה א"כ סוכה דאדם רשאי לחבל בעצמו, ומשני תנאי היא דאיכא למ"ד אדם רשאי לחבל בעצמו ואיכא למ"ד אין אדם רשאי לחבל בעצמו. זהו פ"י הפשוט בנמ' לת"ק דלא חכים ולא טיפש המבין קצת צורתא דשמעתתא יודע ומבין פ"י הפשוט לכל ישראל, ועם הארץ הוה מפרש דקושיית הנמ' והתניא איורו הורעת אחרים אכר את פלוני דפריק הנמ' דהיכי אפשר לאוקמי בתענית דלצער לחבירו באמת רשות בידו וכזה הוי שפיר הרעה דומיא דהטבה סה הטבה רשות בידו אף הרעה לצער לחבירו רשות בידו, אלא הורעת אחרים הוא דווקא אכר את פלוני ואפע את מוחו, אבל לצער לכל ישראל רשות בידו ובזה הרעה דומיא דהטבה. בור דאורייתא מדוע לא תשכור מלמד בעל גורה ויראה ק"ה דרף הנימור פשוט בנמ'.

אכן נודע הדבר

מביא תשו' הריב"ש ז"ל דכתב בנשבע שלא לחזו' וליבם דהיבמה
שלו הוי נשבע להרע לאחרים והא דאיתא איזהו הורעת אחרים אבה
את פקוני לאו דווקא אלא היה לעשוק ולנוול ואין ק"ך צער גדול מזה
לענן ליבמתו עב"ל הריב"ש ז"ל. וכתב הנוכח הזה דלכאורה משמע
מזה דהכארה לאו דוקא אלא אף לצער לחבירו ניב אין רשות ביז
דלא הוי דומיא דהמבה (כאינו הדבר הזה צריך ראי") ז"ל דעיקר הדבר
מעמו דהריב"ש ז"ל הוא משום דמשועבד לה וקאו ניב דמפקע שיבועדיה
(איב כד דברי הרב"ש הוא למותר) ומביא ד"א"י דהנרי"א ז"ל כפרש
כן דברי הריב"ש ז"ל עם הארץ פשוט דהנרי"א ז"ל מיכרח לפרש כן
דאליב דאי לא היה משועבד לה לא הוי כלל נשבע להרע לאחרים
אלא נשבע שלא לעשות לה טובה ועי' חל השבועה אף מכיון דמשועבד
לה איב נשבע כנוול שיבועדה והוי נשבע להרע לאחרים. וכל עיקר
דאינו יכול לשבע והפניע שיעבודו פכע"ח הוא ניב משום נשבע להרע
לאחרים לנוול השיעבוד. הנשבע דברי עיה כזה בכלל ישראל.

עוד מוסף חסא על פשע דמביא ראי' לזה דכל עיקר טעמו דהריב"ש
ז"ל הוא משום דמשועבד לה. (בליעל— לזה צריך ראי") דאליב אלא משום
חרעת אחרים (כאילו נשבע להרע לאחרים נבי יבמה ומשועבד לה
הוי ב' ענינים) קשה למה להריב"ש ז"ל לטיטר דהוי הורעת אחרים
משום דמענן להאשה יותר טוב לטיטר דהורע לאחיו המת דידוע דבלא
חליצה דמענן אין תיקון לנפש המת. אלא עיב כל עיקר משום דמשועבד
לה לבד. (שוטה) מנין ק"ך שאינו משועבד לאחיו המת כיון דכתבו
הסקובלים דאין תיקון לנפש המת. איב כשנורה התורה על היבום
לחלוץ או ליבום איב כמו שיעברו התורה להחיר. היבמה סכבלי
עינן על מצוה הזאת כמו כן שיעברו התורה במצוה זו משום תיקון
נפש המת. ועיקר דהקושיא על הריב"ש ז"ל אין בו טעם ורית. כמובן

אבן נודע הדבר

התיקון לנפש המת הוא ע"פ קבלתו ומה לו לסימור משום הורעת לאחיו המת וידעינו זאת אף מרבתינו בעלי מקובלים הרא טוב יותר לו לסימור הורעת האשה דמעני לה כל ימיה רהכך רואים זאת, וע"ה היותר גדולה בזה הוא דמנין לו שאינו משועבר לאחיו המת

עוד הוסיף הע"ה הזה להביא רא"י דאם נשבע להרע לאחרים הוא אפינו בלא הכאה נ"כ דא חל א"כ האיך חל שבועת הקב"ה על הנלות הא נשבע להרע לאחרים, שישלל מאתנו את ארצינו—אפיקורס—אם ארץ ישראל שלנו היא ואם אנחנו בראשותינו הלא הנשמה לך והנוף שלך וא"י שלך אם אין רשות להאדון לגרש את עבדיו מנחלתו ועוד הא בנלות יש גם הכאה כמה לקינו בנלות המר, ועוד הלא הנלות הוא לפובתינו להכניע את יצרינו ולצרף אותנו בנלות המר ונס הקב"ה בעצמו כביכול בנלותא ועמו אנכי בצרה, והרי אם הרופא ישבע כהקין דם לרפאות החולה הוא נשבע להרע לאחרים, אין זה אלא דברי מינות ושטות, אוי לך אמעריקא בושח וחרפה הוא לפני קהל ישראל למפלל עם רבניך בשטותים כאלו שהוא גועל נפש לכל יודע ספר אף רזענות והחוגפה שולט בשעריך.

עוד מוסיף הרשע הזה כהורות הוראה לזם ד' אנה שמצוה להסניר הכשרות לפני ב"י ומביא רא"י משבועת כה"ג ביו"דכ שחשדוהו צדוקי וס"ל לשון הנ"מ הו"ל שחשדוהו בצדוקי (ע"ה הלא כן צ"ל באמת לשון הנ"מ שחשדוהו צדוקי מי שמורגל בלשון השי"ם) ומביא הרש"ש ז"ל דלמה להשיביו, ולמה לא העמידו ב"ד לראות דרך הפשפוש את מעשיו הוא משום ושטא נמצא בב"ד נפ"י צדוקי ע"ז מקשה הע"ה הזה למה לא עשו שניהם להשיביו ולהזמיר מי אצל הפשפוש הנם דאין לסמוך על הרא"י אצל הפשפוש כלל אבל מאי חסרון הוא (אתם עם סדוז רשמעתם מימיכם קרשיא כוארת) וכ"ת דאין הכי נמי דעמד אחר אצל

אבן נודע הדבר

הפיתוח הא א"כ האף סביא דנמרא מעשה בצדוקי אחד שעשה באי
 כעשה צדוקים (עיה ובור הא כיון דאין סומכין על ראית בהשש
 ט'טום דאמא צדוקי הוא המבוס בפ'טפוש איכ אפשר דכן היה הטעם
 דעמד בפ'טפוש צדוקי) ומסיק שם העובר הוא אלא ע"כ דביד לא הנ
 לעמוד אצל הפ'טפוש כדי שלא יראה שום אדם את מעשיו ולא יהי'ר
 וכמו כן להבדיל בין קודש לחול צדוק צדוק להיות מוסגר בהמטב'ח של ארז
 סגור ומסוגר כמו להבדיל הכהני ל'וה'כ, עם קדוש זרע ישורין בני אב
 חס' קדשו לבבכם ואל בנדיכם על ההוראה הזאת שיצא כפי המס
 עצמו ביום רב בישראל. תורה תורה חגרי שק על אבדן תפארת
 ומסיק לנכח הזה דבאמת היה הכיני צדוק והבד'צ לא חשדו אותו
 אלא וצדוקים שבב'ר חשדו אותו וכל השבועה הירד משום המון
 וזה היה אף צערימאני וכהני בוכה שחשדוהו צדוקי מ' דבכה על ה
 שהחזיר אותו לצדוקי הוא צדוקי בעצמו. ומפרש מ' הנמרא מו
 ובוכה שחשדוהו צדוקי מ' שצדוקי חזיר אותו לצדוקי. עפרא לפו
 על וזמ' היה, דהשמעתם מיטיכם עיה כזה ככל תפוצות ישר
 ומביא ראיי לדבריו דאליכ אכא ח'טרו אף ככהני לצדוקי והחושן
 המה נשנים איכ למה' כו לבכות אדרבה היה לו לישמח משום י
 חלקי מן החושד'ין אותו ואין בו אבל השרזא ניחא דבכה על ה
 הרע ישורין אותו. כפיכ שונה באותו דאף דרבריד, למה לא ני
 קף יצאה על הדור שעלתה כף בימיהם, דאין לסמוך על הכהני
 שצדוקי להשביע' לכהני ט'טום שנמצא כהדור צדוקין שמשתדלן להתט
 כינ עיי הטלף יתיה כן בבית שני.

טו'ין קושי'ת העולם סה היה מועיל השבועה הא אם באמת צו
 הוא אין השבועה הל כדעת הצדוקי ט'טום דלשבוע כבמל הטענה לדע

אכן נודע הדבר

ומחרץ דהיה כן השבוע אך צערמאניע לפני המון עם ע"ה שאינם יודעין הדין שנישבע לבטל המצוה לא חל, משום זה השביעהו בשם ובאמת הכינ היה צדיק, אך משום דנמצא בב"ד צדוקין, ע"ה הוה מהפך קערה על פיתח שמעך עם ישראל דהך הלימוד מאיש אחד הקורא א"ע רב, באטעריקא ושמו, מפורסם ככל, השאלאגען והרעסטאראנטען ע"ה, דהקבשורים שגן, ומרס, שיצאו, רבני דרמדינה, והלומדים, אמתים ברורה במחאתם נגד רבי חיל של הבליעל הוה היה ספק וחיש אצלנו על כל הניסין שנכתבו ע"י רבני המדינה, ולבא לפומי רא נליא, אף תל ש'עצנו שרבינו יצאו במחאתם לעיני השמש ופרסמו ברבים להנוכח הוה הכירו גדי אבנים מעל מורשי רבבנו.

מישג על ההקדמה בס' נימוקי ריב"ז בענין אין אדם אוסר דברי ש"ח ע"ה אפילו אי אין המים שייכים בשום זכות לבני העיר מותרים משום הפועלים, שלוחי דהקאמפאניע כמו בני כהנים אי שלוחי דרהמנא נינהו מותר במודר הנאה, בוד דאורייתא, דטרכיב בני ענינים, דנבי כהנים איסתי מותר, אי שלוחי דרהמנא נינהו דוקא במודר הנאה אבל באיכר בחתיכא דאיסורא סתם אפילו בלא הנאה פשיטא דאיסור מעשי ידיהו על ישראל, זה משיטת פשיטת משיטת שאינו מרגיש, וכל דבריו יש בענין אין אדם אוסר ש"ח ע"ה פשיטת הרבר שלא הבין כלל כונת רבינו שיחי וכן הסכים נדוק אחד שבא מקרוב מואטיס, רק שתק ובכה. על ע"ה רקק ועל הטפשות, שתק ובכה על מדינת, אמעריקא, זה רבניך.

מביא השנות על הדרוש שבס' נימוקי ריב"ז, השמעתם טימיכם השנה על דרוש? בס' זירא מקשה על רבינו הא דאין הקב"ה מביא תקנה ע"י רוצדיקים, הוא דוקא במירי דאכילה וכי נתן עין רע על אי"ה ע"ה ושרה אמנו שוכו שלא חפץ הקב"ה להביא תקנה על ידם אפילו במירי דלאו אכילה, ועוד מקשה הנוכח הא אין זה איסור גמור אלא מפני

אכן נדע הרבר

כבוד הרנורה. לשיטתו שציר מקשה, שכן הורה למכור בשר ששהו נ' ימים אצל אייטנער ובקש מהשו"ב פריעדמאן ומשו"ב הורוויץ שלא יגלו לבני אדם כיון שאין זה אלא חומרת הנאונים וזל נתברר לנו אחר חו"ד.

בפ' הי' שרה טקשה מנא ידע אברהם שישמעאל לא יעשה תשובה וישא נידת. בור נמור — דאי' ל' להנטי' למיטר דלא ידעי כה זרעי נפקי מיני' נבי ברא ב'ישא ליטא משום דלא ידע שמה יעשה הברא ביטא תשובה. או' ההיקר הוא משום הורע דלא ידח מסנו נדח וכן אירא במד'ש.

עוד מקשה דהאיך הורה רבינו שטותר להיתום לנהוג אכילות עג המגדלו מנשריו הא יש לחוש לתקלה כי היבכה תצא לטוק, עיה ובור. דאי' אכור לקרותו אבא ואימא אימתי יש לחוש לתקלה הני' במקום דאי' לא היה בנו לא רזיה הרבר כן אבל בירתי' הנתנדג אצלו דעושה משום כבוד המגדלו והמגדלתו גוהג אכילות לכבודו, דכן סותר לתתוש. איע עג שמו ראובן בן שמעון כיון שישמעון נידרו כראיתא בשיע ח'ומ, איזה תקלה יהיה מזה, ונא כ'צינו שרשית בירנו לנשות נידותה מעצמנו.

בפ' ויילכ כתב רבינו דבר נחמד ומקשה העיה הוה הלא משו"ש במס' סוטה דף ו' דיצאה ב'ק ואמר פטי. נא מבין ולא מרניש כלל, דאם לאחר מית יצא ההיראה מביהמ"ד פרב ושטואל אי הוגד טמור אי שתוקי מאי מועיל הב'ק הא אין מטייתין בב'ק כשהוא לנגד התורה שכבר איפסקא בסיני כידוע דברבי רי יהושע הידוע, ואפי'ו נפי הנכ' דמכ' מבית דף בני דלא יצא ב'ק אלא יהודה ח'טב מעצמו ירחי וויטי רחוי'ן מח'יקין דלא חזי'ן לא מח'יקין עי'ש היינו לבני יהודא עצמו אבל נכבי דירן מאי מהני עדותו של יהודה. הנע בעצמך אם דיימא טעלמא ולא דיימא מיני' האם נאמן הארוז אצלו אט יחשב ירחי וויטי הוא

אכן נודע הדבר

לנבי עצמו יכול להחזיק משום דחוינן מהזוינין, אבל אכן מנן ידעינן.
 תיב סיפיה התורה דלא היתה דיימא כלל לא כמו שיחשבה יהודא לזונה.
 והנב' במס' מכות הנ"ל מסבב על הא דמשמע דיהודה ידע יותר מכולם.

בפ' מקץ כתב שמצא כתב בס' כתב סופר, האם רבינו איננו נאון
 בהכרח סופר ז"ל.

בפ' תולדות כתב שסחרף ומנרף את הנאון הנ' הצדיק ר' מאיר
 אנחנו לא מצאנו זאת בספר הזה אף אדרבה אנחנו משתוממים על
 צדקת רבינו הנאון שליט'א. כאשר ידוע שהרב ר' מאיר הנ"ל גרש
 מסלוצק את רבינו הנאון ההסיד ר' יוסף דוב ז"ל שידוע זאת לכל
 העולם עיי אנשים ריקים כסובן ואחיב שפף דמי רבינו שליט'א כידוע
 לכל ור' מאיר בעצמו הוא רב קטן ובשום. ועבין כשישב רבינו אצלנו
 בשנת תריס כששר חדשים וכמה פעמים נסחבף הדיבור אודת הרב
 ר' מאיר ולא יצא מפיו שום דבר מנונה ושום דבר רע ח"ו אלא
 נאנה בשברק לב על רימ שהוכה ר"ל במחלת השנעון וזה דבר ידוע
 לכל אנשי ליטא.

בפ' שזות מקשה על רבינו מהרמב"ן ז"ל פיי החומש שספרש הירושלמי
 בענין אם ראוי כהן להיות מלך. עפרא לפוט'י האם רבינו מסמיך
 דבריו על זה הירושלמי, לא הבנת דבריו כלל וכו' אנחנו לא היו מבינים
 וכשהיה על אסיפת הרבנים בפה שאלנו אותו והניד לנו כונתו כי כהן
 גדול איננו ראוי להיות מלך וכה"נ כדאיתא במהרש"א ז"ל במס' קידושין
 דף צ"ו מ"ג הציץ שגלוי. ויתר ההבלות מענין יסירב משה
 בהשליחות אין להשיב עליהם על דברי שכות כאלו.

בפ' נח על הפסוק ומיר איש אחיו וכו' מרבה דברי שטות עד שחרפה
 הוא להשוב על שטותים כאלו.

הדעת סבת מהסערעטער של אנרות הרבנים משהיה בפה הניד

אכן נודע הדבר

בפומבי לפני כל הרבנים שאתה זייפת את המכתב, כמו המתחיל מן וסרתם ועברתם ונוי ורא התחיק מן השמרו לכם (כן לישנו טמט) הוה יעשה מי שמכנה איע בישם רב אפינו יהודי פשוט לא יעשה כן.

הרפסת הכתב שעשה רבינו עם השוברים ולקחם תחת רשותו הוא כתב מפורש שם אז לכס מי שיחן רשותו והוא באמת נתן רשות לכל ישראל ונתן כתוב וחתום ליד המוע שבשיקאנא שיפרסם ברבים שנתון רשות לכל ישראל לראות ועוין פתוח היום הכשרות לפני כל ישראל.

ועיד הישיבה בשיקאנא שכתבת שהיא מנגד לרה. עפרא לפומבך - מעולם לא שמענו הישיבה בשיקאנא הזכאשה ידוע לכל הרבינו גייל הרביין תורה בישראל מנעוריו פוק חזו יסי ערותו ביעקב הוא כפה על תולדות רבינו גייל מאיש אחד מיאמים שהדפיסו עי הצפירתו ויצא לאור בלטים הללו, כמה החבין תורה בישראל וכולנו יודעים שכל עיקר שנתלצה לישב במרינה הזאת הוא אף למען לפתח ישיבה גדולה שאליו ילחרו סכל די פניות העולם כירוע. והאיו ונגד להישיבה אין זה אלא ישראלה שרתלמרים דא יתגלה על ידאת שמים או שהמנהיגים אין יא או שאנו ישיבה כלל כי התלמידים המה שקולניקעס ויסקול עם ישיבה הרתי דקתרינו בפה נויארק הישיבה עין חיים התלמידים אין רואין בני השקול ולאחר החקירה נתברר לנו שהוא אף רנית פיוטה להמתחלים נמי ותוק הוא להתית הגדולה.

